

at sikre, at de nye undervisningsformer netop ikke bruges som spareobjekt med ringere forhold for eleverne til følge. Vi må også holde øje med, at amterne ikke ud af ren nød forsøger at skrue på andre ting, der gør det strammere for eleverne, f.eks. den brugerbetaling, som jo stadig findes.

Kl. 10.25

Hvis vi kigger på lærerne, så tror jeg, at både gymnasierne og hf ganske enkelt bliver mere spændende arbejdspladser. Det kommer til at kræve rigtig meget af lærerne at bruge alle de her nye muligheder.

I den politiske aftale er sikret nogen efteruddannelse, og det har været meget afgørende for os. Socialdemokratiet havde meget gerne set, at der var prioriteret flere økonomiske midler til den her efteruddannelse. Og så synes vi ærligt talt, det er en lille smule tosset, at der først rigtig skrues op for efteruddannelsesindsatsen, når de økonomiske midler frigøres i forbindelse med implementering af reformen. Det var jo ligesom der, lærerne skulle være klar til at bruge alle de nye muligheder. Så det har været et stærkt ønske fra vores og fra andres side at fremrykke efteruddannelsesindsatsen, men det har regeringen ikke villet, og det er som sagt lidt tosset.

Så tror jeg, vi alle sammen som samfund vil opleve, at fremtidens studenter og hf'ere vil være klar til at møde fremtidens krav både uddannelsesmæssigt, livet igennem og som aktive samfundsborgere.

Reformen er i øvrigt også med til at sikre, at der fortsat vil eksistere små gymnasier uden for de store byer, og det vil blive gymnasier med et vist udbud af forskellige studieretninger og et vist udbud af valgfag. Det er godt for landets regioner, og det er også godt for de mange elever, som fortsat ikke skal rejse alt for langt for at få en uddannelse.

Så kan man spørge sig selv, om gymnasiet og hf så har fundet sin endelige form mange, mange år fremover. Der udestår jo stadig elementer, som skal reguleres gennem bekendtgørelser, f.eks. på spørgsmålet om vægning af karakterer og andet, og vi får også stadig væk henvendelser fra organisationer og fra offentligheden i øvrigt, som sætter spørgsmålstejn ved nogle af de ting, der skal udmøntes. Vi forventer selvfølgelig som forligsparti at blive taget med på råd, når den slags ting skal justeres.

Derudover bør der i øvrigt altid være plads til forandringer til det bedre, og derfor er det ganske glimrende, at der igangsættes en række ud-

viklingsprogrammer, ligesom effekterne af reformen løbende skal evalueres og drøftes i kredsen af partierne bag aftalen. Evalueringerne vil vi følge nøje, ligesom vi selvfølgelig ser frem til udvalgsarbejdet, idet vi – sandsynligvis ikke overraskende – kan støtte forslagene, som de ligger.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Under forhandlingerne glædede det mig at konstatere ligesom i Socialdemokratiets ordførers tale, at man ønskede at sikre, at det her ikke blev brugt som en nedskæringsreform. Det er et godt udgangspunkt, som vi selvfølgelig støtter.

Efterfølgende indgik vi en håndfæstning, Socialdemokraterne, SF og vi, og aftalte, at vi ville arbejde for at skabe et gennemsnitligt loft over klassekvotienten på 28 i stamklasserne. Det var jeg selvfølgelig rigtig glad for, og man kunne også høre i elev- og lærerkredse, at det var noget, som gav bonus.

Jeg vil så spørge Socialdemokratiet: Hvad vil man gøre for at sikre, at medlemmer af amtsrådene rundtomkring ikke er med til at hæve klassekvotienten? Vi har jo set eksempler på, at socialdemokraterne i f.eks. Københavns Amt og i Viborg er medvirkende til at sætte klassekvotienterne op. Så jeg vil gerne spørge Socialdemokratiets ordfører: Hvad vil man herfra gøre for at undgå den situation?

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Jeg må sige, at vi jo hverken ejer tvangsmidler eller store pengeklaser, som vi kan dele ud af, heller ikke til vores egne amtslige folk. Jeg er fuldstændig opmærksom på, at der er en målkonflikt i forhold til, hvor meget der er selvstyre, og hvor meget der er hensigtsklæringer fra centralt hold.

Virkeligheden ude i amterne er jo, at man er voldsomt klemt på økonomien, og det er ikke mindst på grund af regeringens økonomiske politik. Når man gør de her ting ude i amterne, er det jo ikke, fordi man er onde mennesker, der synes, at der skal proppes så mange som muligt ind i klasselokalerne. Jeg tror, det er, fordi man synes, det er nødvendigt. Jeg synes, det er trist, når man disponerer sådan.

Det, vi konkret gør, er selvfølgelig, at vi snakker med vores amtslige folk om det i de fora, som vi har til det, og forsøger at koordinere den vej rundt. Det er, hvad vi har af midler, sådan